

Z PRAVODAJ ZAKŘAN

Číslo 2 2005

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD V ZAKŘANECH

ZAKŘANSKÉ HODY 2005

SPOZ

Sbor pro občanské záležitosti (SPOZ) má v naší obci již letitou tradici. Za dobu působení se v SPOZ vystřídalo již několik občerek, některé jsou členkami již delší dobu. V současné době má sbor deset členek. V poslední době nám přibýlo několik mladších žen a to hlavně z důvodu přebírání zkušeností a možnosti pokračovat v další činnosti v příštích letech. V letošním roce se SPOZ podílel na různých akcích pro naše občany. Členky sboru navštívily 19 občanů, aby jim popřály k jejich významnému životnímu jubileu. Navštěvujeme občany od sedmdesátiletých. Přicházíme s gratulací, dárkem a kyticí pro ženy. Rovněž jim popřejeme a zahrajeme v místním rozhlase. V letošním roce jsme navštívili nejstarší občanku Zakřan, paní Marii Krupicovou, která oslavila 92. narozeniny. Chodíme přát i manželům, kteří slaví zlatou, popřípadě diamantovou svatbu. Nezapomínáme ani na naše občany, kteří žijí v domovech důchodců, nebo penzionech. Posíláme jim přání k velikonočním, nebo vánočním svátkům. Řada našich občanů ví, že společně s obecním úřadem pořádáme i další akce. Vítáme do života naše malé občánky, nebo při ukončení školního roku zveme na obecní úřad žáky s vynikajícím prospěchem i žáky, kteří odchází ze zakřanské školy. Spolupracujeme i při pouťové veselici. O naší činnosti vedeme kroniku o kterou se stará jedna z našich letitých členek Mgr. Hana Dubšíková. Každoročně v prosinci, chystáme předvánoční posezení s důchodci. Na tuto akci zveme obě zakřanské školy, které svým vystoupením obohatí toto sváteční odpoledne. Sbor pro občanské záležitosti má ve svém názvu slovo „občan“, a to proto, že tato složka je zde hlavně pro občany naší obce. Těšíme se na naše seniory 16. prosince na již zmiňovaném předvánočním posezení v sále našeho Kulturního domu.

Svačinová

Hasiči

V letošním roce byla činnost hasičů zaměřena hlavně na soutěže v požárním sportu a oslavy 100. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Zakřanech. Soutěžily se zúčastnily dvě družstva žáků – mladší (do 12 let) a

starší (do 16 let). Obě družstva postoupila přes první a druhé – okresní kola do Moravského kola. Ženy postoupily do okresního kola, kde se jim však nedařilo tak, jako v minulých letech, ale muži postoupili až do Moravského kola, kde ve velké konkurenci obsadili 6. místo. V měsíci červnu (18.6.2005) jsme oslavili 100. výročí založení hasičského sboru v Zakřanech. V sobotu dopoledne byla v sále Obecního úřadu slavnostní schůze, kterou navštívili také zástupci okolních sborů, představitelé OV MHJ a prezident Moravské hasičské jednoty p. Valášek. Odpoledne, před vlastním programem Hasičského dne vystoupily zakřanské mažoretky. Po nich hasiči z Osové Bitýšky předvedli hašení ruční stříkačkou. Potom mladší i starší žáci předvedli požární útok. Hasiči z Rosic a Zastávky předvedli ukázkou záchranu osob z havarovaného vozidla včetně hašení pěnou. Hasiči ze Zastávky také předvedli, co může způsobit neodborné zacházení s fritovacím hrncem a rychlovaznou konvicí. Na závěr proběhla netradiční soutěž v požárním sportu, kde bylo nutné překonat překážku přes požární nádrž. Soutěže se zúčastnila družstva dorostu, mužů a žen ze Zakřan, dvě družstva hasičů ze Zastávky, hasiči z Rosic a Říčan. Velkou poctou pro nás bylo i to, že odpolední program i přes svoje pracovní zatížení navštívil hejtmán Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek, který všechny přítomné pozdravil a se zájmem sledoval část soutěží. Večer byla taneční zábava před Obecním úřadem i na voru plovoucím v požární nádrži. Ve 23 hodin oslavy vyvrcholily „Křížikovou fontánou“, kterou mistrně ovládali hasiči z Malhostovic a ohňostrojem. Chtěl bych ještě jednou touto cestou poděkovat zástupcům naší obce, všem hasičům a občanům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k uskutečnění těchto oslav. V měsíci září jsme uspořádali již 4. ročník „Generační soutěže zakřanských hasičů“. Soutěžila 3 družstva žáků a družstva dorostu, žen, mužů, veteránů i družstvo diváků – příznivců hasičů. Soutěžilo se na hřišti „Na Výseku“ a všech osm družstev získalo ceny. Nejlepších časů dosáhlo družstvo mladších žáků – 29,54 sec. (2 hadice B-10 m a 2x2 hadice C-10 m) a družstvo mužů – 29,84 sec. (3 hadice B-20 m a 2x2 hadice C-20 m). Ceny již tradičně předával nejstarší zakřanský hasič pan Josef Beer (83). Tak jako vždy jsme měli štěstí na krásné slunné počasí i dobré občerstvení a všem hasičům i hostům se celý den líbil. Závěrem chci poděkovat TJ Sokol Zakřany za zapůjčení hřiště.

Brázda

Hola, hola, škola volá

Prázdniny utekly jako voda a než jsme se nadáli, už tu máme 1. září - začátek nového školního roku. Jaký bude ten letošní? Co nás čeká? Co zažijeme?

Pro naše prvňáčky i jejich rodiče to určitě bude rok plný nových poznatků, zkušeností, dovedností a kamarádů. I ti zkušenější a starší žáci se naučí mnoho nového a zažijí spoustu legrace. Nás pedagogy čeká rok plný změn a práce na novém Školním vzdělávacím programu.

Co se nám vybaví, když řekneme 1. září? Školní aktovka, nové přezůvky, kamarádi, slavnostní nálada, nedočkaví prvňáčci se svými rodiči, učitelé spolužáci, naklizené třídy, nová okna, sluničko, modrá obloha, malé občerstvení a slavnostní zahájení, na kterém nás přivítá pan ředitel a ani pan starosta nechybí.

2. školní den - malé překvapení pro všechny. Máme si vzít batoh na záda a vyrážíme na 1. školní výpravu. A kam? O tom nám povypráví Tereza Kopáčková: *„Hrad, cesta, voda, boty. To vše mě napadne, když se řekne 1. školní výprava. Kam jsme se to vlastně vypravili? Do starého kláštera v Oslavanech. Cesta se mi líbila, protože jsme se brodili přes potoky. Když jsme došli do kláštera, nasvačili jsme se a vydali se na prohlídku staré kaple, ve které byla pohřbena jeptiška. Také jsme se podívali do několika pokojů. Po prohlídce jsme se vrátili na nádvoří se starou kašnou, kde jsem si koupili občerstvení. Posilnění a odpočatí jsme se rozloučili s klášterem a odcházeli na autobus. A najednou byl konec naší výpravy.“*

I první školní projekt už máme za sebou. „Nejsme jiní“, „Kamarádství pro všechny děti“, Mezinárodní den epilepsie jsou hlavní hesla tohoto celorepublikového projektu. Záštitu nad výtvarnou soutěží převzal generální ředitel Českého rozhlasu ing. Václav Kasík. Projekt podpořila rovněž Aneta Langerová a ilustrátor Oldřich Jelen. Co jsme dělali? *„Když se řekne 1. školní projekt, vybavím si poznání nových věcí. Projekt byl zábavný. Byl na téma „Nejsme jiní – kamarádství pro všechny děti“. Bavilo mě chodit se zavázanýma očima a hokejku po provaze. Hokejka představovala slepeckou hůl. Aspoň jsem si vyzkoušeli, jaké je to být slepý. Ve skupinkách jsme se seřazovali podle výšky, barvy očí atd. Psali jsme a povídali si, jak se můžeme od sebe lišit. Naše spolužačky představovaly nové žákyně, které přišly do třídy. My jsme se s nimi měli přivítat. Jedna byla hluchá, druhá bez nohy, třetí*

tmavé pleti... Bavili jsme se o epilepsii a zjistili jsme, že lidé, kteří touto nemocí trpí, jsou úplně normální. Také mě bavilo hlasovat o obrázcích, které malovaly děti s epilepsií. Každý dal hlas obrázku, který se mu nejvíce líbil. "

napsala Marta Šikulová.

Všichni jsme si snad přes prázdniny odpočinuli a načerpali nezbytnou sílu a elán. Tak s chutí do práce.

I.P.

Nové cyklotrasy

Dne 28. září 2005 byly v Oslavanech na Zámku slavnostně otevřeny dvě nové cyklotrasy.

1. Cyklotrasa KČT (Klubu českých turistů) č. 5170 značená dopravním značením začíná ve Velké Bíteši a pokračuje přes – Stanoviště – Újezd u Rosic – Rapotice – Ketkovice – Oslavany – Ivančice – Řeznovice – Polanku – Moravský Krumlov. Délka trasy je asi 36 km.

2. Templářská cyklotrasa vede údolím Oslavy a Jihlavy, značená modrým pásovým značením. Začíná v Oslavanech na Zámku, pokračuje lesem přes Milošov do Ketkovie, dále do údolí Oslavy pod Ketkovák (hrad Levnov), odtud do Senorad, po silnici do Biskoupek, pak přes Biskoupský kopec do tábora pod Templštýnem a kolem řeky do Hrubšic – Řeznovic – Alexovic a přes Letkovice zpátky na Zámek Oslavany. Tato trasa je dlouhá asi 39 km a je vhodné použít horská kola.

Slavnostního otevření se zúčastnilo kolem osmdesáti cyklistů. Výjezd u Templářské cyklotrasy začínal v Oslavanech na Zámku, kde k přítomným promluvili starosta Oslavan pan Aldorf, velký nadšenec pro cyklostezky a místostarosta Oslavan Mgr. Musil a starosta Ivančic MUDr. Adam. Bílou stuhu na zahájení přestříhli naši dva známí mladí cyklisté, kteří na kolech objeli celý svět – Lucie Kovaříková a Michal Jon. Cesta kolem světa jim trvala tři roky a o svých zážitcích vydali třídílnou knihu, kterou mohou všem doporučit k přečtení. Podrobnosti se dají zjistit na internetové adrese www.luciemichal.cz. Po odjezdu cyklistů vyhrávaly na nádvoří Zámku známé kapely, např. Pumpaři, Sádlo-máslo, R.U.M. a další. Během odpoledne probíhaly též prohlídky zámku, a to až do 18.00 hodin.

Lenka Jelínková

Zakřanské krojované hody

Když se řekne mládež, většina lidí si představí kluky v roztrhaných kalhotech, s cigaretou v puse, nejlépe ještě v hospodě u piva a holky v sukničkách pod zadek, jak jim sedí na klíně. Ani my nejsme jiní, ale sami sebe i Vás jsme přesvědčili, že když táhneme za jeden provaz, můžeme taky něco dokázat.

Všechno začalo loni na podzim, když jsem se vrátila z lukovanských hodů a řekla si: „Proč my taky nemáme v Zakřanech hody? Vždyť je to pěkná tradice, která na dědinu určitě patří.“ A tak jsme na konci dubna měli první schůzku s budoucími stárkami. Vypadalo to ale docela bidně – bylo nás tak pět a půl. Nedalo se nic dělat, museli jsme požádat o pomoc naše nejbližší kamarády a kamarádky z okolních vesnic, aby šli na hody s námi. Ze začátku nás to na zkouškách nikoho ne bavilo, byla to dřina, všechno jsme pletli a při besedě naše nejčastější otázka byla: „Co vlastně teď bude, paní učitelko?“ Hold, každý začátek je těžký. Avšak čím více se hody blížily, tím více jsme byli nadšení a díky trpělivosti p. Ivony Princíkové pro nás nakonec byla beseda, ať se nám to zdálo prve jakkoliv nemožné, „procházka růžovým sadem“. A hodové zkoušky se staly příjemným zpestřením letních podvečerů.

Bylo 14. září asi 5 odpoledne a my jsme se naposledy všichni sešli, abychom si udělali generálku, a pak – děj se vůle Boží! Ve čtvrtek se všichni naši stárci, pan starosta, pan Horák, pan Rudolf a pan Princík vydali do lesa, aby našli ten nejkrásnější strom, který měl reprezentovat naši obec na hodech. To, co se v lese odehrálo, znám jen z vyprávění, ale věřte, byla to pěkná makačka. V pátek jsme šli tento „úlovek“ očistit. Kluci ořezali větve a pak jsme ho všichni společnými silami dostali do té podoby, kterou už všichni znáte. Neuvěřitelné, že? Navečer jsme s holkami namašlily všechny rozmarýny. Kolem 8 hodiny za námi přišli kluci, že si vezmeme kroje a půjdeme domů. Ale co čert nechtěl, nebo možná chtěl, nechali jsme se strnou prou hodovou atmosférou a šli jsme zcela dobrovolně zpívat a tančovat. V sobotu ráno nikdo z nás nemohl chybět u stavění máje. Až stála, každá stárková si nazdobila svoji malou májku a její stárek jí postavil u jejího domu – dědina byla nazdobená – nachystaná na hody. Tak tedy klapka, začínáme! Večer jsme se pak všichni sešli na předhodové zábavě, kde nám k tanci a poslechu hráli Blíženci. Naš úkol zde byl nad slunce jasnější – roztančovat sál. Večer nám v příjemné společnosti rychle ubíhala a než jsme se nadáli, byla půlnoc – tombola. Po ní jsme se my stárci začali pomalinky rozcházet – to

nejdůležitější jsme měli teprve před sebou a museli jsme se na to pořádně vyspat.

V neděli ráno jsme se všichni v plné síle sešli v půl 8 před obecním úřadem, kde jsme společně s kapelou Sivičankou zkusili Českou besedu. Od rybníka pak vedla naše cesta k panu starostovi, kterého jsme šli mezi prvními pozvat na odpolední tancování pod májou. Postupně jsme pozvali celou dědinu. Část z nás šla na 11 hodinu do kostela na mši. Ve dvě hodiny se stárci s kapelou sešli u kostela, odkud byl průvod. První kroky tohoto průvodu vedly pro hlavní stárkovou. Ale ouha, rodiče ji nechtěli pustit, dokud její stárek nesplní úkol. A tak musel chudák Petr oddělit žlutek od bílku. Nakonec však vše dobře dopadlo a dostal tu, pro kterou si přišel. Ani druhý stárek to neměl jednoduché, když chtěl svoji stárkovou. Dostal do ruky motorovou pílu a že má jít pokácet máju. Davem všech přihlížejících to nesouhlasně zašumělo, a tak dostal úkol náhradní – ozdobit dort. Zvládl to na výbornou a my se vydali postupně pro ostatní stárky. Až jsme byli kompletní, prošli jsme vesnicí hlavní silnicí dolů ke kostelu, kde na nás čekaly mraky lidí. Na písničku Muziky, muziky jsme nastoupili, pan místostarosta Nekuda nám slavnostně předal Hodové právo a tím jsme měli hody oficiálně povolené. Petr přibíl právo na máju a všichni jsme se dali do tance. Potom bylo vystoupení tanečního kroužku Slunečnice. Děti zatancovaly pár lidových tanečků ve svých pracovních krojích. Dále mělo přijít na řadu „vrcholné číslo večera“ – Česká beseda. Byli jsme už všichni unavení, ale zatli jsme zuby a odtancovali ji bez sebemenšího zaváhání. Pak už byla volná zábava. Jedlo se, pilo – zkrátka hodovalo až do večera. Nikomu se nám nakonec nechtělo domů a už teď se moc těšíme na příští rok, na další Zakfánské krojované hody.

Lucie Trísková

Děkujeme pořadatelům – ZŠ Zakfany, rodičům stárků, Obecnímu úřadu, ostatním sponzorům i Vám všem, kteří jste se na nás přišli podívat. Bez Vás by ty hody nebyly.

Stárci a stárky

Mažoretky

V letošním roce před námi stál nelehký úkol, a to obhájit titul Mistryně Evropy 2004. Bylo to pro nás těžší v tom, že děvčata vyrostla a přestoupila do vyšší kategorie (z kadetek do juniorek). První soutěž nás čekala koncem května ve Valticích. Zde se konala kvalifikace na Mistrovství Moravy a Slezska. Tento rok jsme se také zúčastnily soutěže v sóloformacích. Na post nejvyšší, a to na mistrovství Evropy, se probjovaly z kategorie seniorek Monika Lakomá a Lucie Grmelová, které získaly krásné 4. místo. Z kategorie juniorek to byly Darja Bučková a Katka Trčková, které získaly titul 1. vicemistryně Evropy. Ve skupinách se nám příliš nedařilo. Seniorky postoupily na Mistrovství Moravy a Slezska, které se konalo v Hustopečích. Juniorky se probjovaly až na Mistrovství Evropy konané opět v polském Opole, medaile se nám však nepodařilo dovézt. Skončily jsme na 10. místě, ale v tak velké konkurenci velkoměst a zahraničního zastoupení je to umístění krásné. Naším neustálým problémem, se kterým se potýkáme je shánění financí. Do nové sezóny vstupujeme jako - Klub mažoretok Zakřany s vlastním kontem, což nám snad umožní snadnější oslovování sponzorů. V současné době se už připravujeme na nové kolo soutěží, které začínají opět v květnu. V roce 2006 poprvé pojedeme v zastoupení všech 3 kategorií. Tak nám držte palce.

Děkujeme sponzorům, kteří nám na Mistrovství Evropy přispěli:

OÚ Zakřany, TJ Sokol Zakřany, Procházka Michal, Trojan Dušan, Prokeš Luděk, Bokovi, Bazal Stanislav, Pospíšil Igor, Šrámek Petr ml., Rázková Dobromila, Veverka Milan, Horuovi, Mutuš Radek.

Šrámková V.

Chatrč ze slámy, v níž se lidé smějí má větší cenu, než palác, ve kterém lidé pláčí.

Jistého přítele poznáme v nejisté situaci.

Latinské příslovi

Krása ženy

Malý chlapec se ptá mámy:

„Proč pláčeš?“

„Protože jsem žena,“ odpověděla mu.

„Nerozumím,“ pověděl syn.

Jeho máma ho jen objala a pověděla:

„A nikdy ani neporozumíš.“

Zanedlouho se chlapec zeptal svého otce:

„Proč se mi zdá, že máma pláče bez důvodu?“

„Všechny ženy pláčou bez důvodu,“ bylo vše, co mohl otec odpovědět.

Malý chlapec vyrostl a stal se mužem, avšak stále nerozuměl, proč ženy pláčí. Nakonec volal Boha a když se dovoval, zeptal se: „Bože, proč se ženy rozpláčou tak lehce?“ Bůh odpověděl: Když jsem tvořil ženu, musela být výjimečná. Udělal jsem jí plece dost silné na to, aby unesla váhu světa, ale natolik jemné, aby poskytovala pohodlí. Dal jsem jí vnitřní sílu, aby vydržela porod dítěte a odmítnutí, které jednou velmi okusí od svých dětí. Dal jsem jí tvrdost, která jí pomůže stále pokračovat, když se všichni ostatní vzdávají, a starat se o svoji rodinu navzdory chorobám a únavě bez stěžování. Dal jsem jí cit, milovat svoje děti za všech okolností, dokonce i tehdy, kdy jí její dítě hluboce ranilo. Dal jsem jí sílu přijmout svého manžela navzdory jeho chybám a zformoval jsem ji z jeho žebra, aby chránila jeho srdce. Dal jsem jí moudrost, aby věděla, že dobrý manžel nikdy neraní svoji ženu, ale někdy zkouší její sílu a rozhodnost stát vedle něho bez výhrad. A nakonec jsem jí dal slzu, kterou uroní, která je výlučně její, aby jí použila kdykoliv je to potřeba.

Vidiš:

Krása ženy není v šatech, které nosí, v postavě, kterou má, ani ve způsobu, jakým si češe vlasy.

Krása ženy musí být v jejich očích, protože ty jsou bránou k jejímu srdci, místu, kde sídlí láska.

Knihovna

Dnešní zprávy z knihovny se netýkají pouze členů knihovny, ale všech občanů Zakřan. Jak již bylo předesláno v minulých informacích, připravoval se program „Internetizace knihoven“. Tato akce je již skutečností a internet už byl do naší knihovny zaveden. Než se jeho program rozběhne na plné obrátky, bude se zatím užívat pouze v pracovní době knihovny. To znamená, že každé pondělí od 14.00 do 17.00 hodin. Jelikož bude v této době i normální provoz půjčování knih, zájemci budou přistupovat k internetu postupně a vždy po jednom. To bude hlavně z důvodu, aby se vzájemně mezi sebou nerušili. Kdo byl někdy v naší knihovně ví, že její prostory jsou malé. Doba strávená na internetu bude zpočátku půl hodiny, aby se mohlo vystřídat více zájemců. Jednou z hlavních podmínek přístupu na internet je znalost práce na počítači. Podrobnosti budou v „Provozním řádu“, který bude na vývěsce obecního úřadu a dále pak na viditelném místě v knihovně. Pokud bude o internet zájem, bude možné pracovní dobu rozšířit. To však až podle zájmu občanů. To nejdůležitější na konec – Internet bude pro všechny zdarma. Těšíme se na vaši návštěvu v pondělí od 14.00 do 17.00.

Svačínová

Zprávy z obce

Upozorňujeme občany, že 31.12.2005 končí platnost občanských průkazů **bez strojově čitelných údajů. Nejpozději do 30.11.2005** jsou povinni podat žádost o vydání nového občanského průkazu, pokud ten jejich dosavadní byl **vydán do 31.12.1994 s výjimkou** občanských průkazů vydaných občanům **narozeným před 1. lednem 1936** (kde je vyznačena doba platnosti „**bez omezení**“). Výměna se týká typu knížka a typu karty růžové barvy. Bližší informace na vývěskách OÚ, nebo na Obecním úřadu. Vzhledem k tomu, že MUDr. Sumbal odchází k 1.1.2006 do důchodu, jednáme o dalším provozu našeho zdravotního střediska. Už teď je ale zřejmé, že v nejbližší době nebude otevřeno denně, tak jako dosud. O dalším dění v této záležitosti budeme občany průběžně informovat. Ve dnech 29. a 30.9.2005 uspořádali naši zahrádkáři tradiční výstavu ovoce, zeleniny a kuriozit. Výstava se vydařila jako vždycky. Děkujeme touto cestou zahrádkářům i všem ostatním, kteří se svými vzorky ovoce a zeleniny,

kuriozitami, výzdobou či jakkoliv jinak podíleli na zdárném průběhu této výstavy, která v našem okolí již několik let nemá obdoby. **Pozemkový úřad** Brno-venkov oznamuje, že v době od 9.11. – 25.11.2005 probíhá stěhování pozemkového úřadu na **nové pracoviště v Brně, Kotlářská 53** (V. a VI. poschodí) takže v této době bude mimo provoz. Telefonní spojení zůstává.

Tábor skautů Rešice

V pondělí 8.8.2005 jsme všichni příslušníci tábora v 10.00 ráno vyrazili do Rešic. Už z cesty do údolí nás vítal krásně uklizený a civilizací nedotčený tábor. Po příjezdu všichni plni očekávání se vrhli do spárů táborových dobrodružství, her, úkolů a jejich pravidel. Na našem prvním nástupu jsme byli rozděleni na pět tlup, protože téma bylo právěk tak proto ty tlupy. Tyto tlupy měly i své názvy: SOKOLI, MEDVĚDI, VOLAVKY, HAVRANI a JELENI. Všichni byli zahnuti informacemi a proto byl v táboře ten večer klid. V úterý 9.8. hned po ránu byli všichni zmoženi rozzevkou, kterou prováděla Tatarka a Dalibor. Po snídani byl nástup v kroji a pak začal dopolední program. Kluci dělali bránu do tábora a holky zdořily kolem totému. V odpoledním programu, který se konal po obědě se tyto práce dodělávaly. A už tu byl večerní nástup, kdy každý ukázal svou pravěkou róbu a byly rozděleny noční hlídky. Po nástupu si ještě pár nadšenců zahrálo rychlou vybíjenou a v devět zazněla večerka a šlo se spát. Ve středu 10.8. po ranním nástupu se pár odvážlivců přihlásilo na tři orlí pera. Ten den se také vyhlásil turnaj ve stolním tenise. V dopoledním programu si každá tlupa zastřílela vzduchovkou a postavila si oltář, kde každý den dostávala vzkazy od božstva a nakonec se ozdobovala brána. V odpoledním programu se uskutečnil zápas mezi jednotlivými tlupami v rychlé vybíjené, což bylo vážně zajímavé. Po večerním nástupu si tento turnaj zopakovalo ještě pár dětí a v devět jako každý den se šlo spát. Ve čtvrtek 11.8. ráno po snídani na nástupu jsme se dozvěděli, že jdeme na výlet do Rouchovan. Na tento výlet jsme dostali svačinku a kapesné, které jsme si schovali u pokladníka Miloše. A šlo se. Cesta tam uplynula rychle, ale cesta zpátky s nákupem na zádech byla velice vyčerpávající. V táboře se každý osprchoval a jen někteří jedinci, kteří měli dost sil si zahráli vybíjenou. A v devět jako vždy „Hurá do hajan“.

Tatarka

Stálé zdraví, štěstí a spokojenost přejeme všem jubilantům, kteří ve druhém a třetím čtvrtletí roku 2005 oslavili, nebo do konce roku ještě oslaví svoje významná životní výročí. Přejeme jim, aby ještě dlouhá léta prožili v kruhu svých rodin a svých přátel.

Pani	Posádková Anna	Zakfany č. 1
Pan	Slavík Miroslav	Zakfany č. 50
Pan	Věžník Jan	Zakfany č. 228
Pani	Burešová Marie	Zakfany č. 5
Pani	Syslová Anna	Zakfany č. 246
Pan	Svoboda Cyril	Zakfany č. 191
Pani	Vaverková Ludmila	Zakfany č. 52
Pan	Tejkal Karel	Zakfany č. 106
Pan	Škoda Jaroslav	Zakfany č. 9
Pani	Vozdecká Bohumila	Zakfany č. 189
Pan	Žák Jan	Zakfany č. 199
Pani	Krupicová Marie	Zakfany č. 45
Pani	Patočková Marie	Zakfany č. 41
Pani	Kotačková Božena	Zakfany č. 159
Pan	Procházka Jan	Zakfany č. 2

VYTISKLA

